

ABSTRAKT

Diplomová práce je zaměřena na funkci vychovatele v rozvoji neřečových oblastí u dětí s narušenou komunikační schopností. Práce má dvě stěžejní části. Teoretická část je rozdělená do čtyř kapitol, které postupně seznamují s vývojem dítěte v mladším školním věku, s narušenou komunikační schopností, s neřečovými oblastmi komunikace a se vzděláváním žáků s narušenou komunikační schopností. Tyto informace poskytují základní vhled do problematiky práce a usnadňují orientaci v tématu.

Empirická část představuje výzkumné šetření kvalitativního charakteru, do kterého jsou zapojeni čtyři žáci s narušenou komunikační schopností. Výzkum si klade za cíl zjistit u dětí obtíže v neřečových oblastech, a jaký vliv může mít na jejich rozvoj vychovatel školní družiny. V souladu s těmito cíli je postupně analyzováno senzoricke vnímání, kognitivní procesy a motorika. Rovněž jsou pozorovány změny mezi šetřeními. Kapitola obsahuje případové studie žáků, ve kterých je zahrnuta osobní a rodinná anamnéza, individuální schopnosti dětí, sociální interakce a informace o logopedické péči. Dále jsou zde podrobně prezentovány výsledky vstupního i kontrolního vyšetření. Na základě jejich zhodnocení jsou formulovány odpovědi na výzkumné otázky. Závěr kapitoly je věnován doporučením pro praxi, která též vyplývají z výsledků šetření.

KLÍČOVÁ SLOVA

Narušená komunikační schopnost, zrakové a sluchové vnímání, paměť a pozornost, motorika, orientace v prostoru a čase, mladší školní věk, vychovatel